

til Strafarbejde fra 3 til 6 Aar, og ellers til Fængsel eller anden Straf under Strafarbejde.

§ 117.

Naar flere Krigsmænd i Forening vægre sig ved at udføre nogen dem af en foresat Befalingsmand givne, den militære Tjeneste vedkommende, Befaling og, efter at være derefter udtrykkelig opfordrede til Lydighed samt gjorte opmærksomme paa Følgerne, hvis de vedblive i Ulydighed, dog fortsætte deres Vægring, ansees de skyldige i Oprør. For de Deeltagere, som paa ommeldte Opfordring strax vende tilbage til Lydighed, kan den for Ulydigheden forskyldte Straf efter Omstændighederne påsende nedsættes.

§ 118.

Have flere Krigsmænd forenet sig om at begaae Oprør mod en foresat Befalingsmand, eller vise ham Ulydighed, da skulle Deeltagerne i saadant Mytterie, hvis den tilsigtede Forbrydelse ikke kommer til Udførelse, belægges med en Straf, der nærmer sig den, som vilde være forskyldt for den fuldbyrdede Forbrydelse, og kun under formildende Omstændigheder maa gaae ned til det Halve af samme. Naar Straffen ifølge den Regel kan blive under Strafarbejde, skal den dog i det mindste være for Officerer Afsettelse, for ringere Krigsmænd, hvis de ere Hovedmand, Fængsel i Forbindelse med legemlig Straf, og ellers simpelt Fængsel paa Band og Brød i 4 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Har Mytteriet gaaet ud paa et særdeles farligt Oprør, som vilde have henført under § 114, skulle Hovedmændene i Mytteriet straffes paa Livet. Ellers skal Straffen for Mytteriet, hvis den tilsigtede Forbrydelse, saafremt denne var bleven udført, vilde have medført Livsstraf, kunne nedsættes til Strafarbejde i 16 Aar. Vilde Straffen for den tilsigtede Forbrydelse have været Strafarbejde paa Livstid, maa Straffen for Mytteriet ikke være under Strafarbejde i 12 Aar.

De Deeltagere i Mytteriet, som frivilligen afstaae fra det forbryderiske Forsæt, førend Mytteriet opdages, eller Udførelsen af samme paa anden Maade forhindres, kunne vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn, og al Straf kan efter Omstændighederne efter-

gives dem, som tillige bevirke, at Mytteriet falder bort.

§ 119.

Hvo, som i en Forsamling af Krigsmænd enten opfordrer saadanne til Oprør eller Ulydighed, eller, i den Hensigt at forlede til nogen af disse Forbrydelser, med høi Røst eller Hestighed eller paa anden usømmelig Maade besværer sig over en foresat Befalingsmands Udførelse, fremfører anden Klage eller nogen Begjæring, eller foretager anden Handling, skal, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Udførelse, straffes paa samme Maade som Hovedmændene i et Mytterie.

§ 120.

Saadanne i en Forsamling af Krigsmænd foretagne Handlinger, som ere stikede til at opvække Oprør eller Ulydighed (§ 119), medføre, naar det efter Omstændighederne dog ikke kan antages, at slig Virkning er tilsigtet, Fængsel eller større Straf indtil Strafarbejde i 4 Aar.

§ 121.

Med samme Straf ansees Enhver, som paa saadan Maade klager over Besværlighed eller Mangel, eller foretager anden Handling, at derved Misnøie kan udbredes i nogen Deel af Krigsmagten, hvad enten saadant er tilsigtet eller et.

§ 122.

Naar flere Krigsmænd i Forening anvende Magt mod Skildevagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster eller Vagter, som ere og kunne kjendes at være i Udvørelse af Tjenesten, eller flere Krigsmænd forene sig om at anvende Magt mod dem, eller Nogen i en Forsamling af Krigsmænd opfordrer eller paa anden Maade søger at forlede til slig Magts Anvendelse, skulle de Skyldige straffes efter Bestemmelserne i §§ 113, 114, 115, 116, 118 eller 119; dog forsaavidt Boldsomheder begaaes mod nogen militær Afdeling, skal den i § 114 bestemte Straf kun anvendes, naar de udøves mod nogen af Befalingsmændene for Afdelingen.

§ 123.

Hvo, som kommer til Kundskab om et oprørsk Foretagende eller et Mytterie og ikke angiver samme, samt, hvis dette ei kan skee be-